Ära sina neki mere wetta
Ära sina naxtsu kaeu wetta,
Keres on paela meeste päida
Kaeus on paela kaela luida.
Tule sina meie mõisa kaudu,
Seal on kolmi hallikarsta.
Ellakene wennakene
Kui saad sa kodu tulema,
Aja isa uxse ette
(Siitsiahelt wist puudub palju)
Halli hirnus, kõrwi karjus
Sunaxe weri wärjes.
Tule wälla isakene
Tule wälla tunne poega!
Isa tulli wälla ei tund poega,
Wene mees wene kobene
Wene kulda looga kõõji
Wene waskeped wallukeped
Wene mees wene kobene.
Sõitsin jälle tüki teeda
Tüki teeda tipulista
Maada maxja karwalista,
Rüppakene Riia maada
Watukene Narwa maada
Sooli wersta Soola maada.
Halli hirnus kõrwi karjus
Sunaxe weri wärjes
Ajasin ema uxse ette.
Tule wälla emakene!
Tule wälla tunne poega
Ema tulli wälla ei tund poega.
Wene mees, Wene kobene
Wene kulda looga kõõji
Wene waskeped wallukeped.
Sõitsin jälle tüki teeda
Tüki teeda tipulista
Maada maxja karwalista,
Rüppakene Riia maada
Watukene Narwa maada
Sooli wersta Soola maada.
Ajajin õe uxje ette.
Halli hirnus kõrwi karjus
Sunaxe weri wärjes.
Tule wälla õekene
Tule wälla tunne wenda!
Wälla tullid õed
Wälla tullid wennad
Wälla tulli wirka wenna naene
Uks mul kebis rinnustagi
Teene kaapis kaelastagi
Kolmas mu hoo eesta.
Õde tundis oma wenda
Oma aetud arnesta
Oma pistetud pilusta
Oma kirja kinnastesta.
Hellakene wennakene
Tule tappa istu maha
Ounapuise iztme peale
Sõnmingase tooli peale
Haxna sõjasta arutama.
Õekene linnukene
Ei karina sõda kõnelda,
Teise mu saapad sabista
Ehu ma mõeka weresta
Siis kannab sõda kõnelda.
Sõas ei ole naene armas
Naene armas kaeja kallis
Sõas on kallas mõeka aime
Wene nangepea kobene
Wene waskeped wallukeped

XXXV.

Saatsin karja kaugeella
Küla alla hallikalle
Küla külmalla kaeule.
Uhis ma leitsin karja tulla!
Leitsin kana karja tulla,
Kuke Kullese mäelta.
Kuke olli kulda karja
Kana olli karda kaela.
Sitsitsin kulla peasse
Käändsin karra käisesse
Wiisin koda nemme kätte
Mein panni waxkaja sajuma
Alla kaane kaswamaie.
Sealt siis kassis ilus neiu
Sale neiu sarja neiu.
Sel käisid kolmed kosilased;
Uks olli kuu teene päe
Kolmas tähte täisi meesi.
Kuu tulli neiul kosjamaie
Kulda kõrwi päästaasse
Saani aesad akkenesse.
Neiukene noorukene!
Kas sa tahad minule tulla?
Ei ma taha sinule tulla
Sul on kolmed kolra viisid:
Korra kaud teije kaswad,
Korra paistad pilwedesta
Korra kaud koguni ära.
Sae tulli neiul kosjamaie,
Kulda kõrwi päästaasse
Saani aesad akkenesse
Kas sa tahad minule tulla?
Ei mina taha sinule tulla,
Sinul on kolmed koera viisid
. . . . . .
Sähk tulli neiul kosjamaie
Kulda kõrwi päästaasse
Saani aesad akenesse.
Neiukene noorukene!
Kas sa tahad minule tulla?
Jah ma tahan sinule tulla.
(Sõaikese kõera viisid ja lõpp
ole ära unustatud). —

XXXVI.

Mardi sandi-laul.

(Mardi sandid tulewad uxse taha
Kere õhtaft pere isane, peremaie,
Kas Mardi sandikesi ka wasta
Wõtate? Karloeme wõi laulame!
Nõuxitelge oneti ja wõi ei:
Ja on iseka parem kui ei.
Peremees käsib laulda.
Mart on tal nud kaugelt maalta,
Ulefoo, läbi ligude
Ummer kuu kümera
Ummer wiie wiiruaane
Kirju pilwede keskelta
Wälge pilwede wahelta.
Mardi küünad külmetawad
Mardi warwad walutawad
Mardi förmed föitelewad
Warwad valu ajawad.
Peremees peremehele
Perenaene naepuukene
Perepoega isandike
Peretütar neitsikene
Tõuge üles woodiesta
Linadesta patjadesta
Karga wälla kammerista
Meg on ammu üles tõusta
Aeg on arwatud majasse,
Kün on koja kohala
Sõel on jerwi lõunaesse.
Peremees pere mehele
Perenaene nastarinda
Perepoega saabassõõri
Peretütar kulda ringa
Tõuge üles woodiesta
Linadesta patjadesta
Karga wälla kammerista
Puha see tuli tubaje